บทเรียนการพัฒนาหมู่บ้านในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ THE LESSON-LEARNT FROM DEVELOPMENT OF VILLAGE IN THE MOUNTAINOUS PLAIN DEVELOPMENT PROJECT OF SAKAEO - PRACHIN BURI UNDER ROYAL INITIATIVE

> อัมพวัลย์ วิศวธีรานนท์* Ampawan Visavateeranon*

วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Bodhivijalaya College, Srinakharinwirot University.

*Corresponding author, E-mail: ampawan58@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) พัฒนาเกณฑ์การประเมินหมู่บ้านตามแนวทางพัฒนา ของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ 2) ประเมินผลการพัฒนา หมู่บ้านในพื้นที่เป้าหมายของโครงการฯ และ 3) ถอดบทเรียนการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่เป้าหมาย ของโครงการฯ ที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ หมู่บ้านเป้าหมาย ที่อยู่ในโครงการฯ จำนวน 14 หมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า

เกณฑ์การคัดเลือกหมู่บ้านฯมี3แนวทางคือ1)แนวทางการพัฒนาจิตใจประกอบด้วย3ตัวชี้วัด
 คือ ความสามัคคี ข้อกำหนดและการปฏิบัติของหมู่บ้าน และกิจกรรมเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม
 ในการดำเนินชีวิต 2) แนวทางการพัฒนาด้านความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด
 คือ การบริหารจัดการด้านเศรษฐกิจ การเรียนรู้และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ 3) แนวทางการจัดระบบการใช้ที่ดินเพื่อทำกินและที่อยู่อาศัย
 ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด คือ การจัดระบบการใช้ที่ดินตามทฤษฏ์ใหม่ และสภาพความเป็นอยู่และ
 สาธารณูปโภคของที่อยู่อาศัย

2. คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานพัฒนาตามพระราชดำริ ของโครงการฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{\mathbf{X}} = 3.44$) ไม่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด หากพิจารณา ในแต่ละแนวทางพัฒนา พบว่า การดำเนินงานพัฒนาด้านจิตใจ อยู่ในระดับมาก ($\overline{\mathbf{X}} = 3.87$) สูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการพัฒนาความรู้เพื่อการประกอบอาซีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{\mathbf{X}} = 3.40$) ไม่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และการจัดระบบการใช้ที่ดินเพื่อทำกิน และที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{\mathbf{X}} = 3.05$) ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้หมู่บ้านเป้าหมายที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 4 หมู่บ้าน พบว่า หมู่บ้านทับลาน จะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้เพื่อการประกอบอาซีพเป็นอันดับแรก อีกสามหมู่บ้านที่อยู่ใน จังหวัดสระแก้ว ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาจิตใจเป็นอันดับแรก 3. บทเรียนการพัฒนาหมู่บ้านเป้าหมายที่ผ่านการคัดเลือก พบว่าความสำเร็จของการดำเนิน งานพัฒนาของหมู่บ้านในโครงการฯ ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมและความสามัคคีของชาวบ้าน การได้รับการ สนับสนุนจากหน่วยงานของราชการแล้ว การมีผู้นำที่เข้มแข็งและเสียสละ ส่งผลให้เกิดประสิทธิผลของงาน และทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมถือเป็นต้นทุนสำคัญของการพัฒนาหมู่บ้านเพื่อให้เกิด ความยั่งยืน

คำสำคัญ: บทเรียน การพัฒนา หมู่บ้าน โครงการตามพระราชดำริ

Abstract

The purposes of this research are as follows: 1) to develop criteria on evaluation the village in the Mountainous Plain Development Project of Sakaeo – Prachin Buri under Royal Initiative; 2) to assess result of the development of the villages in target area of the project; and 3) to obtain lesson learnt from the development of the qualified villages of the project. The sampling of the research is 14 villages of the project. The research instruments are in the interview form and questionnaire.

The research findings are as follows:

1. There are three criteria in selecting sampling group of the village in the Mountainous Plain Development Project of Sakaeo – Prachin Buri under Royal Initiative are: (1)Mental development consisted of 3 indicators namely, unity, rules and regulations of village, and virtuous and ethical activities of conducting people's living; (2)Guideline of career development which consists of 4 indicators namely, management of economics, learning and inherit the folk wisdom, environmental conservation ,and networking co-operation; and (3)Guideline of land management for earning their living and dwelling which composes of 2 indicators namely the new theory of land management, and, living condition and public utilities.

2. The opinion of village council on proceeding with the development under Royal Initiative is found out that it is moderate in general ($\overline{X} = 3.44$) and not higher than the criteria. However, upon considering on each guidelines of development, mental development is intense ($\overline{X} = 3.87$) and higher than criteria which is at statistical significance of .05, but developing knowledge for earning their living is moderate ($\overline{X} = 3.40$) and not higher than the criteria. Whereas, guideline of land management for earning their living and dwelling is at moderate rate ($\overline{X} = 3.05$) and lower than criteria which is at statistical significance of 05. The selected sampling group of village is 4 villages that the opinion of each village council is different as follows: The committee of Tab-larn Village focuses on developing knowledge for earning their living as the first priority. Meanwhile, committees of the other 3 villages in Sa-kaeo Province focus on mental development.

3. The lesson learnt is found out that success of the development on target villages is not only people's participation and unity, supports from governmental agencies; but it is also having determined and dedicated leaders. All these components enable efficiency in the result of development, whereas natural resources and environmental conservation that are social cost for developing the villages sustainably.

Keywords: The Lesson-Learnt, Development, Village, Project under Royal Lnitiative

บทนำ

ในอดีตพื้นที่ราบเชิงเขาบรรทัด ติด 3 จังหวัดคือ จังหวัดปราจีนบุรี นครราชสีมา และ บุรีรัมย์ เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่ถูกประชาชน แผ้วถางป่า ดินถูกทำลายและขาดแหล่งน้ำ เพื่อการเพาะปลูกประกอบกับเป็นพื้นที่ตั้ง ของผู้ก่อการร้ายฯ เมื่อปี 2521 พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงวางโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ. ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ เพื่อแก้ปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชน และพระราชทาน แนวทางพัฒนาพื้นที่ 3 ประเด็นหลักคือ การพัฒนาด้านจิตใจของประชาชน พัฒนาความรู้ เพื่อการประกอบอาชีพ และการจัดสรรที่ดินทำกิน เพื่ออยู่อาศัย ต่อมาปี 2536 โครงการฯ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ โดย การดำเนินงานตามพระราชดำริทั้ง 3 แนวทาง จะต้องอาศัยแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดการพัฒนาชุมชนพึ่งตนเองให้มีความเข้มแข็ง การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม การอยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคีและยึดถือ ประเพณีท้องถิ่นอันเป็นรากฐานสำคัญเพื่อส่งผล ให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ซึ่งการดำเนินงาน ของโครงการฯ ถือเป็นการให้ความสำคัญต่อ การพัฒนาคนเพื่อเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มาเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อมุ่งให้สังคมมีความ

เข้มแข็ง มีคุณภาพ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ พึ่งตนเองได้ มีภูมิคุ้มกัน และรู้เท่าทันกระแสโลก อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างสมดุล และยั่งยืน ซึ่งสอดรับกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555–2559) ที่น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็น แนวคิดหลักของการพัฒนาประเทศเพื่อให้คน ชุมชน และสังคมมีภูมิคุ้มกัน เน้นการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของทุกภาคส่วน อย่างเป็นธรรม ตลอดจนสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม และสื่อสร้างสรรค์ เพื่อผลผลิตที่ไม่ทำลาย สิ่งแวดล้อม ซึ่งแนวคิดดังกล่าวทำให้ชุมชน เข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้ ก่อให้เกิด "สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความ เสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการ เปลี่ยนแปลง" [1]

อย่างไรก็ดี ยังไม่มีผลการศึกษา/การดำเนิน งานพัฒนาตามพระราชดำริของโครงการพัฒนา พื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี อย่างเป็นระบบ อาจเนื่องมาจากการจะพัฒนา หมู่บ้าน/ชุมชนอย่างแท้จริงจะต้องอาศัยผู้มีความรู้ ความสามารถ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ เสียสละแล้ว การมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งเป็นพลังมวลชน ที่สำคัญของการพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริง และ หากชุมชนเข้มแข็งและพัฒนาตนเองให้สามารถ พึ่งตนเองได้ การพัฒนาประเทศในองค์รวม ย่อมเกิดความยั่งยืนในที่สุด ดังพระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานแก่ คณะผู้บริหารเร่งรัดพัฒนาชนบทระดับผู้ว่าราชการ จังหวัด เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2512 เกี่ยวกับ การพัฒนาชนบท พัฒนาคน และการดำเนินชีวิต [2] มีใจความสำคัญ ดังนี้

"...การพัฒนาชนบทเป็นงานที่สำคัญ เป็นงาน ที่ยาก เป็นงานที่ต้องทำให้ได้

ด้วยความสามารถ ด้วยความเฉลี่ยวฉลาด คือ ทั้งเฉลียวและฉลาด

ต้องทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ มิใช่มุ่งที่จะหากิน ด้วยวิธีการใดๆ

ใครอยากหากินขอให้ลาออกจากตำแหน่งไป ทำการค้าดีกว่า

เพราะผิดพลาดไปแล้ว บ้านเมืองเราจะล่มจม และเมื่อบ้านเมืองของเราล่มจมแล้ว

เราอยู่ไม่ได้ก็เท่ากับเสียหมดทุกอย่าง..."

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหน่วยงาน ที่จัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างวิทยาลัย โพธิวิชชาลัย ประกอบกับการกำหนดเอกลักษณ์ ของมหาวิทยาลัย คือการบริการวิชาการ อย่างมีส่วนร่วมเพื่อชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืน โดยกำหนดพื้นที่บริการ ณ จังหวัดสระแก้ว จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาบทเรียนการพัฒนา หมู่บ้านในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัด สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ เป็นการ ศึกษาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒตามแผนกลยุทธ์ที่ 3 การสร้าง องค์ความรู้เพื่อพัฒนาโครงการบริการวิชาการ ที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม ้อย่างยั่งยืน และแผนกลยุทธ์ที่ 1 การเป็น แหล่งความเป็นเลิศทางด้านนวัตกรรมการเรียนรู้ ในเป้าประสงค์ที่ 5 สร้างและพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน และเอกชน และยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่ สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจละสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แล้วผลการวิจัยที่ได้รับยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในการประเมินการพัฒนาหมู่บ้านอื่นๆ ในบริบท

ที่ใกล้เคียงกับโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา ตามพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย และเกิดแหล่ง การเรียนรู้ที่สำคัญบนพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัด สระแก้ว-ปราจีนบุรี จากกระบวนการถอดบทเรียน การพัฒนาหมู่บ้านพื้นที่เป้าหมายหลักที่ได้รับ การคัดเลือกในโครงการฯ ที่สามารถเชื่อมโยงกับ การท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ หนึ่งแล้ว ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และสามารถยกระดับเศรษฐกิจของจังหวัดแล้ว ยังผลให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ นอกระบบ การเรียนรู้ตามอัชยาศัย จากการมี แหล่งเรียนรู้บนพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

 พัฒนาเกณฑ์ประเมินการพัฒนาหมู่บ้าน ตามแนวทางพัฒนาของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบ เชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ

ประเมินผลการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่
 เป้าหมายของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา

จังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ
3. ถอดบทเรียนการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่
เป้าหมายของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา
จังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ
ที่ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้ 1. ขอบเขตทางด้านพื้นที่ที่ทำการศึกษา

ศึกษาเฉพาะหมู่บ้านที่อยู่ในโครงการ การพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว -ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ

้2. ขอบเขตด้านประเด็นที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้จะวิเคราะห์แนวคิดการ พัฒนาของโครงการพัฒนาที่ราบเชิงเขาจังหวัด สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ โดยมุ่ง ศึกษาแนวทางการพัฒนา 3 ประเด็นหลักคือ 1) การพัฒนาทางด้านจิตใจ 2) การพัฒนา ทางด้านความรู้ เพื่อการประกอบอาชีพ และ การจัดระบบการใช้ที่ดินเพื่อทำกินและ เ ที่อยู่อาศัย โดยนำแนวคิดหลักปรัชญา ข เศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดการพัฒนาชุมชน ต พึ่งตนเอง แนวคิดการพัฒนาคนและสังคม เ และแนวคิดการประเมินผล เพื่อให้ได้เกณฑ์ อ ประเมินการพัฒนาหมู่บ้านในโครงการพัฒนา เ พื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี เ ตามพระราชดำริ เ

สำหรับการถอดบทเรียนหมู่บ้านตาม พื้นที่เป้าหมายการดำเนินงานโครงการพัฒนา พื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ ผู้วิจัยให้ความสำคัญต่อการ ก่อเกิดของหมู่บ้าน การดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ผ่านมาและสิ่งที่จะดำเนินการต่อไปในอนาคต ที่เน้นการพัฒนาชุมชนทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคมและองค์กรชุมชน มิติด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมิติด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนการวิเคราะห์การพัฒนาหมู่บ้าน โดยใช้ SWOT Analysis

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การกำหนดเกณฑ์การประเมินการพัฒนา หมู่บ้านในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามแนวพระราชดำริ 3 แนวทาง ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีใหม่ ซึ่งเป็นรูปแบบ ที่เป็นรูปธรรมที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ตาม แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เด่นชัดใน สังคมเกษตรได้เป็นอย่างดี มาเป็นแนวทางพัฒนา การจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้แก่ ประชาชน นำแนวคิดของโกวิท พวงงาม [3] เกี่ยวกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม และมีความสุข แนวคิดของกระบวนการเรียนรู้ ของชุมชนที่อาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีผู้นำเป็นแกนกลาง ซึ่งเป็นจุดแข็งของชุมชน ในการสร้างศักยภาพของคนในชุมชนให้สามารถ พัฒนาและรวบรวมความรู้ต่างๆ ของชุมชนได้ ทักษะการบริหารจัดการองค์กร การบริการทาง การเงินและสิ่งแวดล้อม การบริหารความขัดแย้ง อีกทั้งการสร้างทุนทางสังคมที่มาจากภูมิปัญญา ประเพณีวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ ของมนุษย์ เพื่อให้มีรูปแบบที่หลากหลาย ตลอดจนการส่งเสริมธุรกิจชุมชน การส่งเสริม เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสม การอบรม อาสาสมัครเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มาพัฒนาเป็น เกณฑ์การประเมินการพัฒนาความรู้เพื่อการ ประกอบอาชีพ แนวคิดของสุภางค์ จันทวานิช และวรรณี ไทยานันท์ [4] ที่กล่าวถึงเครื่อง ชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย ในมิติด้าน คุณธรรม-จริยธรรม มาพัฒนาเป็นเกณฑ์การ ประเมินแนวทางการพัฒนาด้านจิตใจ และ ตัวซี้วัดของกระทรวงมหาดไทย [5] เกี่ยวกับ การประเมินหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ดังกระบวนการกำหนดกรอบแนวความคิดของ การวิจัย

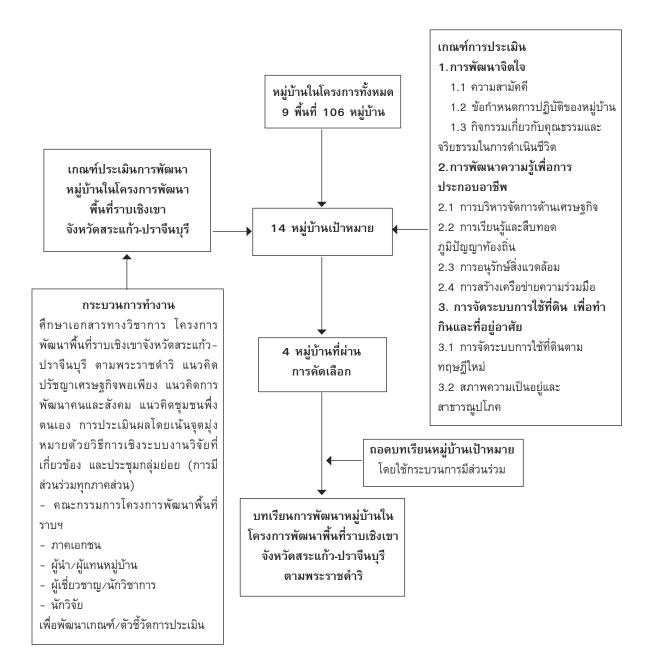
สมมติฐานการวิจัย

 ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ต่อการดำเนินงานพัฒนาตามพระราชดำริ ในภาพรวมของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา
 จ.สระแก้ว–ปราจีนบุรี สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (อยู่ในระดับมากขึ้นไป)

 ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ต่อการดำเนินงานพัฒนาทางด้านจิตใจของ โครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว– ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (อยู่ในระดับมากขึ้นไป)

3 ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ต่อการดำเนินงานพัฒนาทางด้านความรู้เพื่อการ ประกอบอาชีพ ของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบ เชิงเขา จ.สระแก้ว–ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ

สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (อยู่ในระดับมากขึ้นไป) 4. ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ต่อการดำเนินงานพัฒนาทางด้านการจัดระบบ การใช้ที่ดินเพื่อทำกินและที่อยู่อาศัยของโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว – ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (อยู่ในระดับมากขึ้นไป)

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการศึกษาที่มีกระบวนการวิจัยแบบผสม ผสาน (Mixed Method) คือ การวิจัยแบบ ประเมินผล (Evaluative Research) และการวิจัย เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ซึ่งมีกระบวนการดำเนินการ วิจัย คือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ หมู่บ้าน ที่อยู่ในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัด สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ จำนวน 106 หมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามที่โครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา

สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ โดยพัฒนาจากแนวคิด มุมมองของผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องในข้อ (1) และ (2)

4. นำเกณฑ์ประเมินที่พัฒนาขึ้น มาหารือ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2558 ณ ห้องประชุมสำนักงานชลประทานสระแก้ว จ.สระแก้ว เพื่อเลือกข้อคำถามที่สอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาโครงการพัฒนาพื้นที่ราบ เชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดการพึ่งตนเอง และแนวคิดการพัฒนาคน โดยนำข้อเสนอแนะต่างๆมาปรับแก้ไขข้อคำถาม ให้มีความชัดเจนมากขึ้นและปรับเกณฑ์การคัดเลือก บางข้อให้สามารถวัดได้ตรงตามสภาพการณ์ ที่เป็นจริงมากที่สุด แล้วนำเกณฑ์การคัดเลือก ที่พัฒนาขึ้นนี้ ไปสอบถามคณะกรรมการหมู่บ้าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของตัวชี้วัดและ เกณฑ์การคัดเลือก โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 มาเป็นข้อคำถาม เพื่อคัดเลือกหมู่บ้านเป้าหมายที่อยู่ในโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ จำนวน 14 หมู่บ้าน

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินหมู่บ้านเป้าหมาย ที่อยู่ในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัด สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ จำนวน 14 หมู่บ้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

 นัดหมายผู้ใหญ่บ้านกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 14 หมู่บ้าน เพื่อชี้แจงการประเมิน การพัฒนาหมู่บ้านของโครงการพัฒนาพื้นที่ ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว - ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ

 2. ทำการประเมินการพัฒนาหมู่บ้าน ของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัด สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ ทั้ง 14 หมู่บ้าน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม 2559

จังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ กำหนดหมู่บ้านเป้าหมาย 9 พื้นที่ จำนวน 14 หมู่บ้าน ประกอบด้วย บ้านท่ากะบาก บ้านคลองน้ำเขียว บ้านคลองหมากนัด บ้านเขาสามสิบ บ้านคลองทราย บ้านคลองคันโท บ้านท่าช้าง บ้านภักดีแผ่นดิน บ้านห้วยชัน บ้านเขาน้อยพรมสุวรรณ บ้านเขาพรมสุวรรณ บ้านซับสมบูรณ์ บ้านทับลาน และบ้านวังอ้ายป่อง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเกณฑ์การประเมิน การพัฒนาหมู่บ้านของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบ เชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระ ราชดำริ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

 ศึกษาแนวคิดการพัฒนาหมู่บ้าน ตามแนวทางพัฒนาของโครงการพัฒนาพื้นที่ ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว - ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ แนวคิดปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดการพัฒนาคนและ สังคม แนวคิดชุมชนพึ่งตนเอง แนวคิดการประเมิน ผล และทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเกณฑ์การพัฒนาหมู่บ้านของโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ

 2. ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้ที่ มีส่วนเกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ คณะทำงานโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ หน่วยงานภาคเอกชน ผู้แทนจากบริษัท เค เอส แอล จำกัด (มหาชน) และ คณะกรรมการของหมู่บ้าน เพื่อร่วมกำหนด เกณฑ์การพัฒนาหมู่บ้านของโครงการพัฒนา พื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 ณ ห้องประชุมวิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มศว จ.สระแก้ว

พัฒนาร่างเกณฑ์การพัฒนาหมู่บ้าน
 ของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัด

 แบบสัมภาษณ์เพื่อถอดบทเรียนหมู่บ้าน เป้าหมายของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาฯ จำนวน 3 หมู่บ้าน ประกอบด้วย ความเป็นมา ของหมู่บ้าน การวิเคราะห์การพัฒนาหมู่บ้าน ปัจจัยแห่งความสำเร็จ โครงการต่างๆ ที่หมู่บ้าน ดำเนินการมาแล้วอย่างเป็นรูปธรรม โครงการ ที่ต้องการจะทำในอนาคต ความต้องการการ สนับสนุนจากภาครัฐ และหัวใจของการทำงาน พัฒนาหมู่บ้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

 รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร หลักฐานที่ปรากฏเป็นสิ่งพิมพ์ หนังสือ ดำรา งานวิจัยและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับแผนแม่บท โครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ แนวคิดปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง แนวคิดการพัฒนาคนและสังคม และแนวคิดเกี่ยว กับการประเมินผล

 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ประกอบด้วย วิธีการบันทึกภาพ บันทึกเสียง จดบันทึก และสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ของกลุ่มตัวอย่างประกอบ โดยใช้เครื่องมือ ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ดังนี้

 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการจัดหมวด กลุ่มของคำตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนด
 ไว้ แล้วทวนความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เป็นคำตอบ จากการเก็บข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูล
 โดยการตีความโดยใช้ทฤษฎีและไม่ใช้ทฤษฎี ตามความเหมาะสมของข้อมูลและสรุปผลจาก ข้อมูลที่เป็นปรากฏการณ์ที่สังเกตุเห็น

 2. ข้อมูลเชิงปริมาณ ดำเนินการตรวจสอบ ความสมบูรณ์และความครบถ้วนของข้อมูลที่เป็น คำตอบ แล้วลงรหัสข้อมูลตามที่กำหนดไว้ และ

ขั้นตอนที่ 3 การถอดบทเรียนการพัฒนา หมู่บ้านในพื้นที่เป้าหมายของโครงการพัฒนาพื้นที่ ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระ ราชดำริ โดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2559 ณ วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มศว จ. สระแก้ว สำหรับหมู่บ้านที่ม่นลการพัฒนาตามพ ระราชดำริโดยรวม และรายประเด็นในระดับมาก ขึ้นไป (คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) ซึ่งให้ผู้ใหญ่ บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 5 คน ต่อหมู่บ้าน ได้ทบทวนบทเรียนการทำงานพัฒนา ของหมู่บ้านตนเอง และถอดบทเรียนการพัฒนา หมู่บ้านตามแนวทางการพัฒนาของโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ดังนี้

 แบบสัมภาษณ์เพื่อการพัฒนาเกณฑ์ คัดเลือกการพัฒนาหมู่บ้านในโครงการพัฒนา พื้นที่ราบเชิงเขาฯ ประกอบด้วย ข้อคำถามหลัก 2 ประเด็น คือ มิติสำคัญที่บ่งบอกถึงลักษณะ ของหมู่บ้านตามแนวทางการพัฒนาของโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาฯ และประเด็นเกี่ยวกับ เกณฑ์/ตัวชี้วัดการพัฒนาหมู่บ้านตามแนวทาง การพัฒนาของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขาฯ

 แบบสอบถามเพื่อการคัดเลือกหมู่บ้าน เป้าหมายของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป และความคิดเห็น ของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการพัฒนาหมู่บ้านฯ ตามเกณฑ์/ตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้น ซึ่งข้อคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale)
 ระดับ [6] ซึ่งผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) [7] มีค่าเท่ากับ .908

ทฤษฎีใหม่ มี 4 ตัวซี้วัดย่อย ประกอบด้วย การกำหนดพื้นที่การใช้ที่ดิน การอนุรักษ์ต้นทุน ทางการเกษตร การทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ระบบการจัดการผลผลิตแบบพอเพียง และ 3.2) สภาพความเป็นอยู่และสาธารณูปโภค ของที่อยู่อาศัย มี 4 ตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย ความมั่นคงของที่อยู่อาศัย การมีน้ำดื่มที่สะอาด อย่างพอเพียง การมีน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร อย่างเพียงพอตลอดปี การจัดบ้านเรือนสะอาด เรียบร้อยและถูกสุขลักษณะ

 คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิด เห็นต่อการดำเนินงานพัฒนาตามพระราชดำริ ของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว-ปราจีนบุรี ในภาพรวม ไม่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

ทั้งนี้หากพิจารณาในแต่ละแนวทางพัฒนา พบว่า คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อ การดำเนินงานพัฒนาด้านจิตใจ สูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานที่ 2

ส่วนความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ เพื่อประกอบอาซีพ ไม่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความคิดเห็นต่อการจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อทำกินและที่อยู่อาศัย ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 และ 4 รายละเอียด ดังตารางที่ 1

ประมวลผลข้อมูลทางสถิติด้วยการใช้โปรแกรม สำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เช่น ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบที (One Sample t-test) [8]

ผลการวิจัย

1. เกณฑ์การคัดเลือกหมู่บ้านฯ มี 3 แนวทาง คือ 1) แนวทางการพัฒนาจิตใจ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1.1) ความสามัคคี มี 3 ตัวชี้วัด ย่อย ประกอบด้วยการรู้รักสามัคคี การจัดประชุม คณะกรรมการหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมในการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้าน 1.2) ข้อกำหนด และการปฏิบัติของหมู่บ้าน มี 1 ตัวซี้วัดย่อย และ 1.3) กิจกรรมเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม ในการดำเนินชีวิต มี 4 ตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย การปฏิบัติศาสนกิจร่วมกันของประชาชน ทั้งหมู่บ้าน การสืบสานประเพณีวัฒนธรรมร่วมกัน ของประชาชนทั้งหมู่บ้าน การจัดกิจกรรมยกย่อง บุคคลทำความดีประจำหมู่บ้าน และการจัด กิจกรรมช่วยเหลือผู้ขาดโอกาสเพื่อให้คุณภาพ ชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้านดีขึ้น 2) แนวทาง การพัฒนาด้านความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ 2.1) การบริหาร จัดการด้านเศรษฐกิจ มี 3 ตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย การปลูกพืชสวนครัว การมีอาชีพเสริม การออมทรัพย์ 2.2) การเรียนรู้และสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น มี 2 ตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมที่สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แนวคิด/ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง 2.3) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มี 2 ตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย การใช้วัสดุธรรมชาติ เพื่อการประกอบอาชีพ กิจกรรมการส่งเสริม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ 2.4) การสร้าง เครือข่ายความร่วมมือ มี 1 ตัวชี้วัด ย่อย 3) แนวทางการจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อทำกินและที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย 2 ตัว ชี้วัดคือ 3.1) การจัดระบบการใช้ที่ดินตาม

	n=14			
แนวทางการพัฒนาตามพระราชดำริ	x	S.D.	t	ความหมาย
การพัฒนาจิตใจ	3.87	.62	2.192*	สูงกว่าเกณฑ์
การพัฒนาความรู้เพื่อประกอบอาชีพ	3.40	.93	430	ไม่สูงกว่าเกณฑ์
การจัดระบบการใช้ที่ดินเพื่อทำกินและที่อยู่อาศัย	3.05	.73	-2.278*	ต่ำกว่าเกณฑ์
ภาพรวม	3.44	.67	349	ไม่สูงกว่าเกณฑ์

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานพัฒนาตามพระราชดำริของโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว–ปราจีนบุรี เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (3.51)

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังพบว่า การดำเนินงานของหมู่บ้านเป้าหมายในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว– ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ ทั้งสามแนวทางมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาจิตใจ

 1.1 หมู่บ้านมีศูนย์รวมจิตใจและเป็น ที่ที่พัฒนาจิตใจคือหลักธรรมทางศาสนา โดยมี กิจกรรมทางศาสนาเป็นกลไกสำคัญทั้งเรื่องพัฒนา จิตใจ การสร้างความรัก ความสามัคคี เนื่องจาก ชาวบ้านได้มาพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความ คิด ได้พูดคุยกันในช่วงที่ร่วมกันประกอบศาสนกิจ ที่เกิดขึ้นเป็นประจำตลอดปี

1.2 หมู่บ้านมีคณะกรรมการประจำ หมู่บ้าน จึงต้องมีการประชุมกรรมการหมู่บ้าน ทุกเดือน และในกรณีที่มีเรื่องเร่งด่วนจะมีการ เรียกประชุมเป็นระยะ แสดงให้เห็นถึงการใช้ หลักธรรมภิบาลในการบริหารงาน ชาวบ้าน มีส่วนร่วมรับรู้ แสดงความคิดเห็นและร่วมดำเนิน งานเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน หรือร่วมกันแก้ปัญหา ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ เช่น การ หาแหล่งน้ำทำการเกษตร น้ำประปา การหา ตลาด การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การแก้ปัญหา เด็กวัยรุ่นในหมู่บ้าน ปัญหายาเสพติด การท้องก่อนวัยอันควร หรือการเป็นคุณแม่วัยใส เป็นต้น

2. การพัฒนาความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ

2.1 หมู่บ้านมีศูนย์การเรียนรู้เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง มีทั้งในรูปแบบที่ครบถ้วนทุก ด้าน สามารถเป็นศูนย์การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี แต่บางหมู่บ้านจะเป็น ศูนย์การเรียนรู้ที่ไม่เป็น ทางการ เป็นลักษณะของการทำการเกษตร ผสมผสานตามความเหมาะสมของตันทุนทาง การเกษตรที่มีอยู่ในแต่เละแห่ง ทั้งนี้ยังมีผู้สนใจ ในหมู่บ้านมาเรียนรู้ไม่มากนัก และส่วนใหญ่ ทำการเกษตรตามความต้องการของตลาดมากกว่า ยังคงใช้ปุ๋ยเคมี และปลูกพืชที่ทำให้ดินเสีย ในระยะยาว คือ ปลูกต้นยูคาลิปตัส เป็นจำนวนมาก 2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำเป็นสิ่งที่

ทุกหมู่บ้านต้องการและกำลังดำเนินการโดยใช้ งบประมาณจากภาครัฐ เช่น การปรับปรุงท่อส่งน้ำ ที่ทรุดโทรม การหาแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กเพิ่ม เติม นอกจากอ่างเก็บน้ำตามโครงการพระราชดำริ

2.3 ชาวบ้านเห็นโทษของการใช้ปุ๋ยเคมี การปูลกไม้ยูคาลิปดัส เห็นประโยชน์ของเกษตร อินทรีย์ เกษตรผสมผสานแต่ยังไม่สามารถ ปรับพฤติกรรมที่ทำการเกษตรแบบใช้ปุ๋ยเคมี

และปลูกพืชเศรษฐกิจตามที่ตลาดต้องการได้

250

การทำน้ำหมักชีวภาพเพื่อทำการเกษตรทฤษฎี ใหม่/เกษตรผสมผสาน ส่วนโครงการเพื่อการ พัฒนาสาธารณปโภคขั้นพื้นฐาน ได้แก่ โครงการ ช่อมแซมถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน โครงการต่อ เติมศาลากลางบ้าน โครงการขุดเจาะบ่อบาดาล ไร่สุรินทร์ โครงการเทคอนกรีตลานเอนกประสงค์ โครงการก่อสร้างบ้านเทิดไท้ และโครงการ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม ได้แก่ โครงการกองทุน ช่วยเหลือคนในชุมชนโครงการออมเงินวันละบาท และโครงการฌาปนกิจผู้สูงอายุ ซึ่งความสำเร็จ ของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ต้อง อาศัยการมีส่วนร่วมและความสามัคคีของชาวบ้าน การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของราชการ และมีผู้นำที่เข้มแข็งและเสียสละเพื่อส่วนรวมแล้ว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถือเป็นต้นทุน สำคัญของการพัฒนาหมู่บ้านเพื่อให้เกิด ความยั่งยืน โดยหมู่บ้านเป้าหมายทั้งสี่หมู่บ้าน ต่างมีปัจจัยร่วมของความสำเร็จในการพัฒนา หมู่บ้านคือ การมีส่วนร่วมและความสามัคคี ของชาวบ้าน ส่วนอีก 3 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้านซับสมบูรณ์ หมู่บ้านคลองคันโท และ หมู่บ้านทับลาน มีปัจจัยร่วมของการพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อให้เกิดความสำเร็จ คือ การได้รับการสนับสนุน ทั้งความรู้เพื่อการประกอบอาชีพและงบประมาณ จากภาครัฐ นอกจากนี้ การมีผู้นำที่เข้มแข็ง และเสียสละก็เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาหมู่บ้าน คลองน้ำเขียวและหมู่บ้านทับลาน โดยผู้นำจะเป็น ผู้ผลักดันและสนับสนุนให้การดำเนินโครงการ/ กิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้านบรรลุผลตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัย สามารถนำประเด็นสำคัญ มาอภิปรายผลได้ดังนี้

 เกณฑ์การประเมินหมู่บ้านในโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ ทั้ง 3 แนวทาง ประกอบ

การจัดระบบการใช้ที่ดินเพื่อทำกิน และอยู่อาศัย

ชาวบ้านต้องการที่ดินทำกินเพิ่มขึ้น เนื่องจากสมาชิกภายในครัวเรือนมีจำนวนมากขึ้น เป็นครอบครัวขยาย และต้องการเอกสารสิทธิ์ ซึ่งที่ดินที่ได้รับพระราชทานนี้ไม่สามารถออก เอกสารสิทธิ์ให้ได้ ให้สามารถถือครอง และเปลี่ยนมือผู้ที่เป็นทายาทเท่านั้น

ส่วนหมู่บ้านเป้าหมายที่ผ่านการคัดเลือก ตาม แนวทาง พระราช ดำริของโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว – ปราจีนบุรี จำนวน 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านคลองน้ำ เขียว คลองคันโท ซับสมบูรณ์ และทับลาน ซึ่งหมู่บ้านทั้งสี่แห่งที่ผ่านการคัดเลือก มีคะแนนเฉลี่ยการพัฒนาหมู่บ้านตามพระราชดำริ ของโครงการในระดับมากขึ้นไป (3.51) ทั้งภาพรวม และแนวทาง การพัฒนารายประเด็นด้วย ทั้งนี้ หมู่บ้านทับลานจะให้ความสำคัญต่อการพัฒนา ความรู้เพื่อการประกอบอาชีพเป็นอันดับแรก ส่วนอีกสามหมู่บ้านคือ หมู่บ้านคลองน้ำเขียว คลองคันโท และซับสมบูรณ์ เป็นหมู่บ้านที่อยู่ใน จังหวัดสระแก้ว ต่างให้ความสำคัญต่อการพัฒนา จิตใจเป็นอันดับแรก

บทเรียนการพัฒนาหมู่บ้านเป้าหมาย ที่ผ่านการคัดเลือกทั้งสี่หมู่บ้าน พบว่า หมู่บ้าน เป้าหมายฯ มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมเพื่อ พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น มีความเป็นอยู่ที่พอ กิน พอใช้ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งโครงการ/กิจกรรมเพื่อการพัฒนาหมู่บ้านมี ความหลากหลายทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ โครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม เรือน ได้แก่ โครงการสานเข่งปลาทู โครงการ ทำกระเป้าจากเส้นพลาสติก โครงการเตาเผา ถ่าน โครงการทอผ้า หัตถกรรมจักสานใบลาน การเลี้ยงจิ้งหรีด การทำเฟอร์นิเจอร์จากตอไม้ โครงการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ข้าวมะลิ 105 และ

เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความรู้เพื่อการ ประกอบอาชีพ ในประเด็นของการเรียนรู้ โดยนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้เพื่อการพัฒนา อาชีพและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมนั้น สอดคล้อง กับการวิจัยของวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ [10] ที่พบว่าตัวชี้วัดความเข้มแข็งระดับชุมชนที่สำคัญ ในด้านวัฒนธรรมและการเรียนรู้ ได้แก่ การอนุรักษ์ และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน การจัดการ ตนเองทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ส่วนด้าน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การใช้ การบริหาร การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จึงอาจกล่าวได้ว่าเกณฑ์การพัฒนา หมู่บ้านที่พัฒนาขึ้นมานี้ ครอบคลุมการดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาหมู่บ้านตามพระราชดำริ และ เป็นไปตามแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนแห่งความสุข ของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถ นำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อการพัฒนาหมู่บ้าน ให้ครอบคลุมพื้นที่ราบเชิงเขาจ.สระแก้ว–ปราจีนบุรี ตลอดจนการตัดสินใจการยกระดับมาตรฐาน การดำเนินงานของหมู่บ้านให้เป็นไปตามเกณฑ์ การพัฒนาที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมและ เป็นรูปธรรมอีกด้วย

หากพิจารณาแนวทางการพัฒนาตามพระ ราชดำริเป็นรายประเด็น แนวทางการพัฒนา จิตใจ พบว่า หมู่บ้านส่วนใหญ่ได้ร่วมกันดำเนิน กิจกรรมเพื่อสร้างความสมัครสมานสามัคคีและจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจผ่านกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งถือเป็นการสืบสานประเพณี วัฒนธรรม อันดีงามของไทย ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ดี หมู่บ้านเป้าหมายยังมีการจัดกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือกลุ่มผู้ขาดโอกาส และกิจกรรมการ ยกย่องบุคคลที่ทำดีประจำหมู่บ้าน ในระดับน้อย หรือบางหมู่บ้านไม่มีการจัดกิจกรรมดังกล่าวเลย ทั้งนี้เนื่องจากหมู่บ้านยังขาดการสนับสนุน กรัพยากรเพื่อการจัดกิจกรรมสำหรับกลุ่ม ผู้ขาดโอกาส อีกทั้งกลุ่มผู้ขาดโอกาสในหมู่บ้าน

ด้วย 1) แนวทางการพัฒนาจิตใจ 2) แนวทาง การพัฒนาด้านความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ และ 3) แนวทางการจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อทำกินและที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นไปตามแนวคิด ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดการพัฒนา คนและสังคม และแนวคิดชุมชนพึ่งตนเองแล้ว ยังเกิดจากการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ หมู่บ้านเป้าหมายหลักในโครงการพัฒนาพื้นที่ ราบเชิงเขาจังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามแนว พระราชดำริ ผู้รับผิดชอบโครงการชลประทาน สระแก้ว หน่วยทหารพัฒนาโครงการพัฒนาพื้นที่ ราบเชิงเขาฯ ตลอดจนที่ปรึกษาศูนย์ประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ และนักวิชาการจากสถาบัน อุดมศึกษาในพื้นที่ ซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเกี่ยวข้องโดยตรงกับโครงการพื้นที่ราบเชิงเขา ้จังหวัดสระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามแนวพระราชดำริ ย่อมมีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงการฯ ดังกล่าวมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกณฑ์ การพัฒนาจิตใจ ที่กำหนดให้มีการดำเนินกิจกรรม เกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดคือ การปฏิบัติศาสนกิจ ร่วมกันของประชาชนทั้งหมู่บ้าน การสืบสาน ประเพณีวัฒนธรรมร่วมกันของประชาชน ทั้งหมู่บ้าน การจัดกิจกรรมยกย่องบุคคลทำความดี ประจำหมู่บ้าน และการจัดกิจกรรมช่วยเหลือ ผู้ขาดโอกาสเพื่อให้คุณภาพชีวิตของประชาชน ในหมู่บ้านดีขึ้น สอดคล้องกับตัวชี้วัด 4 ดี วิถีพอเพียงระดับครัวเรือน หมวดคนดี ของ จังหวัดสระแก้ว ในประเด็นของครอบครัวในชุมชน เข้าปฏิบัติธรรมและฟังธรรมะอย่างสม่ำเสมอ ท้องถิ่นและชุมชนมีกิจกรรมส่งเสริมเชิดชูคนดี และชุมชนมึกติกาและมาตรการทางสังคมเกี่ยว กับการงดเหล้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงาน ประเพณีที่สำคัญ และการลด ละเลิก อบายมุข ้สิ่งเสพติด และการทะเลาะวิวาท [9] ส่วนตัวชี้วัด

เกิดความขาดแคลน ล้วนส่งผลกระทบอย่างหนัก ต่อการเพาะปลูกข้าวและพืชผลทางการเกษตร สอดคล้องกับสถานการณ์ปี พ.ศ. 2558 - 2559 ที่ประเทศไทยขาดแคลนน้ำ มีความแห้งแล้ง ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ นอกจากนี้ การเกิดภาวะโลกร้อนที่ส่งผลกระทบโดยตรง ต่อการเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตร เป็นผลให้ ชาวบ้านในบางหมู่บ้านจำเป็นต้องอพยพเข้าไป ในเมืองเพื่อหางานทำชั่วคราวซึ่งเป็นผลกระทบ ของภาวะภัยแล้งในพื้นที่ที่ไม่สามารถประกอบอาชีพ ในพื้นที่ได้

ส่วนการจัดระบบการใช้ที่ดินตามทฤษฏีใหม่ พบว่า หมู่บ้านที่มีการจัดสรรที่ดินตามทฤษฎีใหม่ เพื่อการเพาะปลูก การขุดบ่อน้ำเพื่อใช้ในฤดูแล้ง และที่อยู่อาศัย ตลอดจนการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจาก การดำเนินงาน ตามเกษตรทฤษฎีใหม่จะต้องอาศัยเวลา ความมุ่งมั่น และความอดทนค่อนข้างสูง ประกอบกับชาวบ้าน มีที่ดินทำกินจำกัด สมาชิกภายในครัวเรือน มีจำนวนมากขึ้น เป็นครอบครัวขยาย จำนวนที่ดินที่เคยรับพระราชทานตั้งแต่ปี 2521 จึงไม่เพียงพอ ซึ่งสอดรับกับมาตรการการ แก้ปัญหาการครอบครองที่ดินในเขตการปฏิรูป ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตามคำสั่งของหัวหน้า คสช [11] ที่จะยึดที่ดิน ส.ป.ก. คืนจากนายทุน รายใหญ่มาเป็นของหลวง แล้วจัดสรรที่ดินทำกิน ให้แก่เกษตรกรที่ยากจน ซึ่งที่ดินที่จะถูกยึดคืน ในจังหวัดสระแก้ว มีจำนวน 78 แปลง เนื้อที่ 87,257 ไร่ ย่อมจะมีส่วนช่วยให้เกิด การพัฒนาตามพระราชดำริในแนวทางการจัดระบบ การใช้ที่ดินฯ อย่างไรก็ดี หากบุคคลหรือผู้ที่ ใกล้ชิดประสบปัญหาที่ค่อนข้างรุนแรงและส่งผล ต่อชีวิตและทรัพย์สินของครอบครัว ก็จำต้อง ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของตนเองให้สอดคล้องกับ วิถีธรรมชาติ ดังชาวบ้านรายหนึ่งในหมู่บ้าน คลองน้ำเขียว ที่สุขภาพของคุณแม่ไม่ดี เจ็บป่วย บ่อยเนื่องจากร่างกายมีสารพิษตกค้างสูง เป็นผลให้

แต่ละแห่งยังมีจำนวนน้อย การดูแลผู้ขาดโอกาส จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิก ในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ จึงส่งผลให้การดำเนิน กิจกรรมด้านนี้ของหมู่บ้านยังมีน้อย

ส่วนแนวทางการพัฒนาด้านความรู้เพื่อการ ประกอบอาชีพ พบว่า หมู่บ้านส่วนใหญ่เน้นการ เรียนรู้โดยนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้เพื่อ การพัฒนาอาชีพเสริม เช่น การสานเข่งปลาทู การทอผ้าใหม-ฝ้าย หัตถกรรมสานใบลาน การสานกระเป๋าจากวัสดุเหลือใช้ ซึ่งมีกระบวนการ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่คนรุ่นใหม่บ้าง และมี เครือข่ายของหมู่บ้านที่ร่วมกันดำเนินกิจกรรม เพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งเครือข่ายที่เป็นองค์กร ของรัฐที่สำคัญเพื่อการพัฒนาตามพระราชดำริ ได้แก่ หน่วยทหารพัฒนาฯ ศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงานจังหวัดสระแก้ว ถือเป็นการพัฒนา ความรู้ตามกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน เพื่อการพึ่งตนเองตามแนวคิดของ โกวิท พวงงาม [3] โดยการเรียนรู้เกิดจากชุมชนข องตนเองก่อนแล้วแสวงหาความร่วมมือจาก ภายนอกเพื่อพัฒนาต่อยอดความรู้ให้เป็น เครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชน นอกจากนี้แต่ละหมู่บ้านมีการ ออมทรัพย์ภายในครัวเรือนระดับดี มีการจัด ระบบการเงินที่ดี อย่างไรก็ดี หมู่บ้านยังมี การปลูกพืชสวนครัว มีการใช้วัสดุธรรมชาติ เพื่อประกอบอาชีพค่อนข้างน้อย และ มีการจัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ดิน น้ำ ป่าไม้ ค่อนข้างน้อยเช่นกัน

ส่วนแนวทางการจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อทำกินและที่อยู่อาศัย พบว่า หมู่บ้านมีความ เป็นอยู่ที่ดี กล่าวคือด้านกายภาพของที่อยู่อาศัย มีความมั่นคง เหมาะสมกับภูมิประเทศ มีการจัด บ้านเรือนให้น่าอยู่และถูกสุขลักษณะ ตลอนจน มีน้ำเพื่อการบริโภคที่เพียงพอ อย่างไรก็ดี ปริมาณ น้ำเพื่อการเกษตรซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อ การประกอบอาซีพเกษตรกรรมยังไม่เพียงพอ

นอกจากนี้คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิด เห็นต่อการดำเนินงานพัฒนาตามพระราชดำริ ของโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว-ปราจีนบุรี ในด้านการจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อทำกินและที่อยู่อาศัยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า หมู่บ้านส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจัดระบบการใช้ที่ดิน ตามทฤษฏีใหม่ที่มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ส่วน คือ 30 : 30 : 30 : 10 โดยพื้นที่แรกให้ขุดสระ กักเก็บน้ำเพื่อใช้ในฤดูแล้ง เพื่อการปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ ส่วนที่สองปลูกข้าวในฤดูฝนเพื่อ การพึ่งตนเอง ส่วนที่สามปลูกไม้ผล พืชผัก พืช สวน พืชไร่ เพื่อใช้เป็นอาหารในชีวิตประจำวัน หากเหลือสามารถนำไปขายได้ ส่วนที่สี่เป็น ที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์ โรงเรือนต่างๆ [12] ทั้งนี้ มีสาเหตุมาจากในอดีตตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2521 ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรให้แต่ละครัวเรือนใน หมู่บ้านไม่เพียงพอต่อความต้องการของสมาชิก ในครัวเรือนที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน เมื่อการ จัดสรรที่ดินเพื่อการประกอบอาชีพไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของสมาชิกในครัวเรือน จึงทำให้แต่ละครัวเรือนไม่สามารถหรือมีความ เป็นไปได้ยากในจัดระบบการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ให้ตรงตามทฤษฎีใหม่ ประกอบกับบางหมู่บ้าน ที่มีลักษณะการประกอบอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป จากสังคมเกษตรมาสู่สังคมเมืองที่มีอาชีพรับจ้าง หรือเป็นลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม ย่อมเป็น สาเหตุให้ครัวเรือนจำนวนน้อยสามารถดำเนินการ จัดที่ดินเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพตามทฤษฎี ใหม่ ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของการจัดระบบการ ใช้ที่ดินตามทฤษฎีใหม่ของหมู่บ้านเป้าหมาย อยู่ในระดับน้อย (~~X~~ = 2.07) จึงทำให้การพัฒนา รายด้านนี้ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สำหรับหมู่บ้านเป้าหมายที่ผ่านการ ดัดเลือกจำนวน 4 หมู่บ้าน พบว่า หมู่บ้าน ทับลาน อยู่ในจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเป็นหนึ่ง ในหมู่บ้านเป้าหมายที่ผ่านการคัดเลือก

ลูกหันมาทำเกษตรผสมผสาน ปลูกพืชปลอด สารพิษที่หลากหลาย โดยเริ่มจากการพัฒนาดิน ให้มีธาตุอาหารต่างๆ ตามธรรมชาติ ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี เลี้ยงเปิด ไก่ ไก่งวง มีการแบ่งพื้นที่เพื่อขุดสระ กักเก็บน้ำเพื่อใช้ในฤดูแล้ง เพื่อการปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่ปลูกข้าวในฤดูฝน เพื่อการพึ่งตนเอง มีพื้นที่ปลูกไม้ผล พืชผัก พืชสวน พืชไร่ เพื่อใช้เป็นอาหารในชีวิตประจำวัน หากเหลือสามารถนำไปให้ญาติพี่น้องที่ประกอบ กิจการร้านอาหารเพื่อเป็นวัตถุดิบในการประกอบ อาหารเพื่อการจำหน่าย มีพื้นที่ที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์ โรงเรือนต่างๆ ถือเป็นการน้อมนำหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดระบบ การใช้ที่ดินตามทฤษฏีใหม่

2. คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานพัฒนาตามพระราชดำริของ โครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว-ปราจีนบุรี ในด้านพัฒนาด้านจิตใจ สูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการของหมู่บ้าน เป้าหมายหลักทั้ง 14 หมู่บ้าน ต่างให้ความสำคัญ ต่อการพัฒนาคนที่ต้องอาศัยความรักความสามัคคี ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนภายใน หมู่บ้าน ที่แสดงออกผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น การช่วยเหลือบุคคล ้อื่น/ผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนการยกย่องบุคคล ที่ทำความดี นอกจากนี้ยังมีการกำหนด ข้อพึ่งปฏิบัติของหมู่บ้านเพื่อเป็นข้อตกลง ให้สมาชิกภายในหมู่บ้านรับรู้และยอมรับโดยนำ ไปปฏิบัติด้วยความเต็มใจ เพื่อให้เกิดความสงบ สุขของหมู่บ้าน ซึ่งการพัฒนาจิตใจของหมู่บ้าน ด่างๆ ในรูปแบบที่กล่าวถึงนั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ปฏิบัติ กันมาเป็นเวลานานนับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นวิถีชีวิตของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น ที่แสดงถึงความดีงามที่ควรสืบทอดไปยังคนรุ่น ต่อไป

ตามแนวทางพระราชดำริของโครงการพัฒนา
พื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว–ปราจีนบุรี ที่ให้
ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้เพื่อการประกอบ
อาชีพเป็นอันดับแรก ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของ
หมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จักสานจากใบลาน ทั้งหมวก
กระเป๋า ผลิตภัณฑ์จักสานจากใบลาน ทั้งหมวก
กระเป๋า ผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน ที่ส่งออกไปยัง
ต่างประเทศอีกด้วย เป็นผลให้หมู่บ้านได้รับรางวัล
หัดถกรรมดีเด่น เมื่อปี พ.ศ. 2556 และล่าสุด
เมื่อปี พ.ศ. 2557 ได้รับรางวัล หมู่บ้านโอทอป
ด้านการท่องเที่ยว มีการรวมกลุ่มโฮมสเตย์
เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในหมู่บ้าน โดยมี
อุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นสถานที่จัดกิจกรรม
"กินปลา ดูดาว ชมเดือน เขื่อนทับลาน" ซึ่งจัด

ส่วนหมู่บ้านในจังหวัดสระแก้ว ให้ความ สำคัญกับแนวทางการพัฒนาจิตใจเป็นอันดับแรก โดยหมู่บ้านทั้งสามแห่ง มีแนวทางการพัฒนา จิตใจที่ไม่แตกต่างกันคือ การให้ความสำคัญต่อ การจัดกิจกรรมต่างๆ ตามประเพณี วันสำคัญ ต่างๆ ทางศาสนา ตลอดจนวันสำคัญประจำปี เช่น ้วันพ่อ วันแม่ ส่วนหมู่บ้านคลองน้ำเขียวมีการให้ ทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในหมู่บ้านอีกด้วย ซึ่งการให้ความสำคัญของพัฒนาจิตใจอันดับแรกนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สหัทยา พลปัถพี [13] พบว่า ลักษณะของคนที่จะเกิดการเรียนรู้ได้ นั้นต้องมีความรู้และคุณธรรม โดยการพัฒนาคน ให้มีคุณลักษณะตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ต้องเริ่มจากการพัฒนาทางจิตใจก่อน เพื่อให้เกิด ้ความสามัคคีและความเอื้ออาทรกันในสังคม และ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่าง มั่นคง แล้วจึงเกิดการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ ให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อให้ การพัฒนาชุมชนมีความสมดุลและยั่งยืนในที่สุด

 3. บทเรียนการพัฒนาหมู่บ้านเป้าหมาย ที่ผ่านการคัดเลือกทั้งสี่หมู่บ้าน พบว่า หมู่บ้าน เป้าหมายฯ มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ พอกิน พอใช้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งความสำเร็จของการพัฒนาหมู่บ้านในโครงการ พัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว–ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมและ ความสามัคคีของชาวบ้าน และการมีผู้นำที่เข้มแข็ง และเสียสละ นั่นคือลักษณะของผู้นำที่สำคัญ ต้องเน้นทั้งการทำงาน (task leader) และ ผู้นำทางสังคม (social leader) ที่ให้ความ สำคัญกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในชุมชน เพื่อการตัดสินใจย่อมก่อให้เกิดความรักความสามัคคี ของชุมชน ซึ่งเป็นไปตามที่นพมาศ อุ้งพระ (ธีรเวคิน) [14] กล่าวถึงลักษณะของผู้นำ และสอดคล้องกับ อัมพวัลย์ วิศวธีรานนท์ และศิริวรรณ วิบูลย์มา [15] ที่ผลการวิจัยพบว่า ลำดับความสำคัญ ของตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาชุมชน ในกรุงเทพมหานคร 2 ลำดับแรกคือ มีผู้นำ ที่ได้รับการยอมรับ และการมีส่วนร่วมของคน ในชุมชน ส่วนการได้รับการสนับสนุนจาก หน่วยงานของราชการทั้งความรู้และงบประมาณ เพื่อการพัฒนาหมู่บ้านนั้น สอดคล้องกับผลงาน วิจัยของอนุชา พิมายนอก และภควรรณ ลุนสำโรง [16] พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการ พัฒนาชุมชนคือการสนับสนุนช่วยเหลือจาก ภาครัฐในด้านของการจัดอบรบความรู้ และ สนับสนุนงบประมาณการดำเนินการพัฒนาชุมชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และ เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างคนในชุมชน ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างไรก็ดี ทรัพยากรธรรมชาติทั้งดิน น้ำ ป่าไม้ถือเป็นต้น ทุนที่สำคัญต่อการดำรงชีพของสังคมการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัด และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนการฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการปลูก ต้นไม้และดูแลป่าต้นน้ำก็เป็นวิธีการหนึ่งเพื่อให้ เกิดความสมดุลทางธรรมชาติและระบบนิเวศแล้ว

ย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้การพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อการพึ่งตนเองและเกิดความยั่งยืนในที่สุด

ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะต่อหมู่บ้าน

 ผู้นำของหมู่บ้านควรส่งเสริมให้ชาวบ้าน ที่มีผลการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ ซึ่งถือเป็นทุนทางสังคมที่มีอยู่แล้ว พัฒนาตนเอง หรือผลิตภัณฑ์หมู่บ้านให้ได้มาตรฐาน เมื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับแล้ว ควรรวมกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือของหมู่บ้าน ในระดับตำบล ซึ่งส่งผลให้หมู่บ้านมีความเข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้และรองรับการเป็นเขตเศรษฐกิจ พิเศษของจังหวัดสระแก้ว

 ควรผลักดันให้ชาวบ้านได้มีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว แหล่งเรียน รู้ ส่งผลให้เกิดความหวงแหนถิ่นกำเนิดของตนเอง และทำให้ชาวบ้านมีรายได้จากการดำเนินกิจกรรม ต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้ของชุมชน อีกด้วย

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ

 ควรยกระดับหมู่บ้านตามพระราชดำริ ที่ผ่านการคัดเลือก ให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเทศ/วัฒนธรรมของจังหวัด ที่บรรจุไว้ในสถานที่ท่องเที่ยวของการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของชุมชน แล้ว ยังรองรับการปฏิรูปการศึกษาในประเด็น ของการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ตลอดจน การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการศึกษา นอกระบบอีกด้วย ควรจัดระบบการจัดสรรที่ดิน ส.ป.ก. ที่ยึดคืนจากนายทุนให้แก่ประชาชนได้มีที่ดิน ทำกินที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพทาง การเกษตร เพื่อให้เกิดความพออยู่ พอกิน พอใช้ ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ ควรมีระบบการติดตามการใช้ที่ดิน เพื่อทำการเกษตรที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

 ๑. ๑วรจัดอบรมเซิ่งปฏิบัติการเกี่ยวกับ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่เหมาะ สมกับลักษณะการประกอบอาชีพของชาวบ้าน ในหมู่บ้านเป้าหมายในจังหวัดสระแก้ว และ ขยายผลให้ ดรอบ ดลุมการพัฒนาหมู่บ้าน ตามพระราชดำริในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา จ.สระแก้ว-ปราจีนบุรี

 ควรส่งเสริมให้เยาวชนรุ่นใหม่ สืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยบรรจุเป็นกิจกรรม เสริมทักษะสัมมาชีพผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุน จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). แผนพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2557 จาก http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395
- [2] ห้องแรงบันดาลใจ. (2558). พระบรมราโชวาท. สีบคันเมื่อ 14 มีนาคม 2558. จาก http:s//sites. google.com/a/sci.kmutnb.ac.th/biotechnology/home/hxng-raeng-bandal-ci
- [3] โกวิท พวงงาม. (2553). การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

- [4] สุภางค์ จันทวานิช; และ วรรณี ไทยานันท์. (2541). แนวคิดและเครื่องชี้วัดการพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิตของประเทศไทย. หน้า 115-229. ใน อนุชาติ พวงสำลี และอรทัย อาจอ่ำ. (บรรณาธิการ). การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย.
- [5] กระทรวงมหาดไทย. (2558). แบบประเมินหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง (4 x 23 ตัวชี้วัด). สืบค้น
   เมื่อ 17 มีนาคม 2557, จาก www.cddburiram.com/photo1/139.doc
- [6] Likert, R. A. (1932, May). "Technique for the Measurement of Attitudes". Arch Psychological. 25(140): 1-55.
- [7] ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2554). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. ครั้งที่ 22 กรุงเทพฯ: วี พริ้นท์ (1991).
- [8] Field, Andy. (2005). *Discovering statistics using SPSS*. 2nd ed. London: Thousand Oaks, Calif: Sage.
- [9] วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มศว. (2558). ฐานข้อมูลโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงราบเชิงเขาจังหวัด สระแก้ว-ปราจีนบุรี ตามพระราชดำริ (ระยะที่ 3). กรุงเทพฯ: สหมิตรพริ้งติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- [10] วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ. (2553). การศึกษารูปแบบตัวซี้วัดและกระบวนการจัดการชุมชน เข้มแข็งของไทย. ดุษฏินิพนธ์ (รัฐศาสตร์). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี.
- [11] กวนน้ำให้ไส. (2559). ยึดที่ดินคนรวยที่ครอบครองผิดกฎหมาย นำไปจัดสรรให้คนจน. สืบคันเมื่อ
   12 มกราคม 2560, จาก http://m.naewna.com/view/columntoday/25240
- [12] มูลนิธิชัยพัฒนา. (2558). *เศรษฐกิจพอเพียง.* สืบคันเมื่อ 12 มีนาคม 2558, จาก http://www. chaipat.or.th/chaipat/content/porpeing/porpeing.html#porpeing1
- [13] สหัทยา พลปัถพี. (2548). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง. สืบคันเมื่อ 17 มีนาคม 2559, จาก http://www.csr.chula.ac.th/ sufficiency_economy/thesis.html
- [14] นพมาศ อุ้งพระ (ธีรเวคิน) (2555). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- [15] อัมพวัลย์ วิศวธีรานนท์; และ ศิริวรรณ วิบูลย์มา. (2559). ชุมชนเข้มแข็งสร้างกรุงเทพฯ ยั่งยืน: ดัวชี้วัดและบทเรียนความสำเร็จของชุมชน. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา* (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 8(15): 182-194.
- [16] อนุชา พิมายนอก; และ ภควรรณ ลุนสำโรง. (2558). ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน บ้านน้าชับ ตาบลวังน้ำเขียว อำเภอวังเขียว จังหวัดนครราชสีมา. สืบคันเมื่อ 17 มีนาคม 2559, จาก http://journal.nmc.ac.th/th/admin/ Journal/2558Vol3No1_78.pdf